

سال نو و سفره خالی کارگران

کمیته هماهنگی برای کمک

شنبه ۱ فروردین ۱۳۸۸

کارگران درشرایطی به استقبال سال نو میروند که هم زمان با خط فقر اعلام شده ازجانب برخی ارگان های دولتی ، به مبلغ ۸۵۰۰۰۰ تومان، (خبرگزاری ایلنا) حداقل حقوق آنان برای سال ۸۸، مبلغ ۲۶۳۵۰۰ تومان اعلام می شود. کارگران و توده های مردم تحت ستم و استثمار جامعه در شرایطی به استقبال سال نو می روند که سفره شان از همیشه خالی تر است و اوضاع سخت و فلاکت بار اقتصادی و بحران های ناشی از نظام نابرابر و فاسد سرمایه داری، بیش از هر وقت دیگر، این طبقه تحت ستم و استثمار را از هستی ساقط می کند و به روز سیاه می نشاند. در چنین شرایطی فرا رسیدن سال نو برای خانواده های زحمتکش بیش از آنکه شادی بخش باشد نگران کننده است. و طبیعی است که وقتی تامین حداقل معاش برای آنها ممکن نباشد انجام دید و بازدید، خرید لباس و مایحتاج زندگی روزمره و سروسازات نوروز چگونه امکان پذیر خواهد بود؟

کارگران را گروه گروه و دسته دسته اخراج می کنند، از کار بیکار می سازند، تهدید می کنند، به زندان می افکنند و به شلاق جهل و نفرت سرمایه محکوم می نمایند و در یک کلام اوضاع و احوال ناامنی را برای آنان رقم می زنند. در یک چنین شرایطی، سال نو چه معنا و مفهومی جز نگرانی و اضطراب برای کارگران در بر دارد؟ کارگران در شرایطی به استقبال سال نو میروند که همراه با تحویل سال نو، بسیاری از هم طبقه ای های آنان در بند و زنجیر عوامل سرمایه اند.

آری سرمایه داری که در مواقع رونق هیچ حرفی از کارگران به میان نمیآورد و همه ی سود و منافع حاصل از نیروی کار کارگران را انباشت می کند و از آن ها مطابق میلش استفاده می نماید اکنون که با بحران مواجه شده است همه مشکلات و مصائب بحران را نیز متوجه کارگران می کند.

بااین همه، استیصال ونومیدی به هیچوجه برجنبش کارگری ایران راه نیافته است. طبقه کارگر علی رغم همه فشارها و تضییقات صاحبان و حاکمان سرمایه، همه جا از حقوق و مطالبات خویش دفاع می کنند و از پیروزی ها، شکست ها و افت وخیزهای مبارزات خویش تجارب گرانبهایی به دست می آورند که آنان را بیش از پیش آبدیده می کند و به نوبه خود سبب می شود که کارگران بیش تر از هر زمان دیگر به نقش دوران ساز خود به مثابه یک طبقه آگاه شوند. مسئله تشکل یابی کارگران، می رود تا در بسیاری از مراکز کار و تولید، به امر خطیر آنان در مبارزه برای احقاق حقوق این طبقه تبدیل شود و جنبش این طبقه را حتی المقدور آگاهانه تر و متشکل تر از پیش به سوی موفقیت و کامیابی رهنمون شود. در واقع کارگران به تدریج می روند تا یکدیگر را پیدا کنند و خود را از تشتت و پراکندگی برهانند. با گذشت زمان، مبارزات کارگران نیز به تدریج به سطوح بالاتری از خواست ها و مطالبات آنان گام برمی دارد و کارگران نیز در هر گام صفوف خود را منظم تر و منسجم تر می کنند.

مشکلات مالی و معیشتی کارگران در عین حال، می تواند به مانعی بر سر راه مبارزات آنان تبدیل شود. و صاحبان سرمایه نیز همه ی تلاش خود را به کار می گیرند تا با سوء استفاده از این مشکلات و همچنین استفاده از حربۀ تهدید و سرکوب و زندان هربار به شکلی، در صفوف کارگران تفرقه ایجاد کنند. اما کارگران در دوران مبارزات خویش یاد می گیرند که به نیروی خود متکی باشند و از تفرقه و تشتت بپرهیزند.

در آستانۀ سال نو، سفره ی کارگران خالی بی رونق تر از همیشه است و فرزندان شان لباسی نو برتن نکرده اند. اما به کوری چشم سرمایه داران، بذر امید و یکدلی به تدریج در خانوادۀ بزرگ شان شکل می گیرد و تخم همدلی و دوستی در میان آحاد این طبقه کاشته می شود. کارگران در آستانۀ سال نو اگر کمتر قادرند عیدی به فرزندان هم طبقه ای های خود بدهند، اما غمها و شادیهایشان را با هم قسمت می کنند. کارگران به فردایی نو و دنیایی نو تعلق دارند. کمیته هماهنگی فرا رسیدن سال نو را به همه ی کارگران و زحمتکشان تبریک گفته و با آرزوی فردایی بهتر به استقبال سال جدید می رود.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

۱۳۸۷/۱۲/۲۸

www.komitteyehamahangi.com

komite.hamahangi@gmail.com